

Obsah: medailonek, zápisky z notesu, Memoir Of My Visit To Zlin, klíčové otázky kroniky

Medailonek - Štěpán Dominik

Je mi 22 let, pocházím z nedaleké Hvozdné, studoval jsem na ZŠ ve Štípě, poté na gymnáziu Zlín-Lesní čtvrť. Nyní studuji všeobecné lékařství na 3. LFUK. Chtěl bych se stát kardiologem. Před lety jsem našel zalíbení v poezii. Mám rád fotbal, přírodu a hudbu (ve Hvozdné můj bratr David založil dixielandovou kapelu „Záhumení street band“, kde hraji na kytaru a zpívám). Baterky jezdím dobíjet na mé milované Malenisko, kde máme chatu a pár včelstev, o které se s otcem staráme.

Zápisky z notesu

Původně jsem chtěl texty přiblížit krátkými komentáři, nakonec jsem se ale rozhodl, že je až na výjimky nechám strohé, abych netísnil vaši představivost zbytečnými hranicemi mé reality.

1

Na Lesní čtvrti

srdce hoří trhá perikard

na čtvrti lesní

zastav se - čtyřikrát se obrať

a než půjdeš

zhasni

2

Příspěvek věnovaný dobrému kamarádovi, kolegovi z ročníku – Peterovi. Nemohu nepřiznat, že je mi občas po Zlíně (Hvozdné, Provodově) teskno úplně stejně, jako jemu po východním Slovensku.

Petru Hospodárovi

chmurná krajina prastarých budov, těch nahých velikánů

před kterými oblečení v těch nejhřejivějších kabátech

cítíme se tak malí, až z toho mrazí

a že horucí krb – domov – tak daleký jest,

je nám zima

3

Ve Zlíně je místo

kde rostou staré vysoké stromy

asi duby nebo lípy

a pod jejich korunami

bývá v létě tma

a celé se mi to tam vždycky zdálo

jakési posmutnělé

před časem jsem se dověděl

že tam stával hřbitov

sedávali jsme tam se slečnou T.

na jedné lavičce

a když už jsme si neměli co říct

mrtví nám vkládali slova do úst

jakkoli mám hřbitovy v oblíbě

na té lavičce sedávám

už jen z řídka

Mám v Praze přítele Indranila Sahu, který pochází z Kalkaty (Indie) a vyhověl mé prosbě napsat pár řádků o návštěvě Zlina, kterou před nedávnem podnikl. Zastavil se i do Hvozdné, kde okoštoval pravou valašskou slivovicu. S Nilem nás spojuje nejen univerzita, na níž studujeme, ale také zájem o umění a poezii. Často spolu diskutujeme o vztazích a náboženství, jeho přátelská povaha a všeobecný přehled je mi velkou inspirací.

Memoir Of My Visit To Zlin

On 3rd December, coincidentally, after the death or I should say as Miroslav Zikmund made his "Final Journey", I visited the city of Zlin upon an invitation by my dearest of friends (that includes the nicest Kuba Man and my favourite 8-year-old friend, Karel). My city Calcutta is home to 15 million people and yet called "The City Of Joy", but to be honest, in your cheerful Moravian city, thanks to all enthusiastic and warmhearted people, I felt at home. From celebrating the birthday party of an unknown friend to discussing Mother Teresa of Calcutta with a friends mother, it was so full of unexpected joy (between us, maybe the mythical Slivovice helped). Finally, without mentioning the legendary Thomas Baťa, any memoir of Zlin would be incomplete. The Museum of Baťa was so nostalgic for me; I found the same designed old sewing machine in our home and my grandpa's old-styled shoes. Even

I noticed in some photographs that we have a part (called Baťanagar) named after him in our city, so the love for Baťa makes two of us. While leaving the incredible Muzeum, I wrote a few lines and dedicated a poem in my sweet Bengali language to the inspiring life of Mr Zikmund.

Zlin will always have a special place in my heart; inspired by famous poet Rabindranath Tagore, it will be remembered as an alive city with a "central spirit of Unity".

Klíčové otázky

Odpovím na uvedené otázky sporně, abych pak měl mysl zproštěnou pocitu povinnosti a naplněnou klidem, který je tolik nezbytný ke tvůrčí činnosti.

Kde jste tento týden byl/a? Co jste navštívil/a?

Byl jsem si zaplavat v lázních, zašel jsem si půjčit pár knížek do KKFB a koupil si nový kabát na Štefánikově. Potkával jsem samé dobré lidi a bylo to příjemné.

Co Vám během tohoto týdne utkvělo v hlavě?

Hodně jsem přemýšlel o pocitu neklidu a uspěchanosti. Hlavně v souvislosti s tím, že když přijedu z Prahy, Zlín mě vždy překvapí jakousi nepopsatelnou mírumilovností, lidstvem – jako by se tu zastavil čas, v tom dobrém slova smyslu. Opravdu zde lidé chodí pomaleji, častěji se usmívají a jsou na sebe vlídnější.

Co Vám udělalo tento týden radost?

Na Vršavě jsme hráli přátelské utkání proti mé rodné Hvozdné (já momentálně hraji za FK Lužkovice). Fotbal mi ostatně dělá radost vždycky, ať už se dívám, nebo jsem na hřišti.

Prožil/a jste v souvislosti s městem nějaký intenzivní zážitek?

Vlastně ani ne a jsem za to rád, intenzivních zážitků mám plné zuby. Konečně se nic moc nedělo.

Objevil/a jste tento týden nějaké nové místo (místa) ve Zlíně?

Nejsou to pro mne místa nová, ale myslím, že pro mnohé nová budou a pro mě mají zvláštní kouzlo. Rád se procházím kolem řeky Dřevnice a speciálně třeba u soutoku Dřevnice s Janušticí. Taký mám v oblibě plácek za divadlem pod Kudlovskou přehradou, kde je socha svatého Jana z Nepomuk. Tam se člověk dokonale schová před okolním světem.

Proč je Zlín skvělé místo?

Zlín je město, ve kterém si každý najde své – žije kulturně, sportovně, je zde velké množství parků, přírody a zároveň vládne všemi vymoženosti moderní civilizace.

Doplňte: Město Zlín je...

Archa, která v sobě má od každého trošku, ale dost, aby to stačilo nasytit duši každého.

Kde vidíte město Zlín za 10 let?

To je velmi složitá otázka, na kterou nedovedu dát odpověď. Rozhodl jsem se využít tuto část, abych si trochu postěžoval – snad mi bude odpuštěno. Viděl jsem nějaké realizační plány na vyřešení dopravní situace Zlína obrovským tunelem od „jednadvacítky“ až po Dlouhou ulici. Zdá se to na první pohled utopické, ale bude-li to fungovat, proč ne. Co mi ale na Zlíně v současnosti vadí a už na to upozorňovalo mnoho lidí, je vzhled našeho nádraží. Když po čtyřhodinové cestě vlakem vysedám na zastávce Zlín-Střed, cítím se jako bych zaspal a vystoupil někde na vzdálenějším východě, kde netřeba nástupiště a chodníků. Kolečka od kufru rozflákám o tu kamennou drť, co je nahnuta vedle kolejí, pak přeskáču přes kolejnice a proběhnu na nádraží autobusové, které zjevem připomíná scénář katastrofického filmu, nechybí sutiny a železné oplocení na jedné straně, špinavý pajzl plný pochybných existencí na straně druhé. Hned nad nádražím trčí hodiny ve tvaru krychle, které už několik let ukazují špatný čas – jak příhodné.

Člověk je ale tvor popudlivý a často si všímá jen negativ. To, co dělá Zlín Zlínem, nikdy nebyly jen stavby, budovy, zastávky nebo náměstí, ale lidé. Je potřeba si uvědomit, že za duši Zlína vděčíme především významným osobnostem minulosti: F. Bartošovi, rodině Baťů, F. L. Gahurovi a mnohým dalším. Mám trochu pocit, a je to nejspíš jen má domněnka, že Zlínu momentálně chybí inspirativní osobnost, která by byla politicky aktivní a zároveň byla jakýmsi morálním vzorem.

Jak bude vypadat?

Nejspíš úplně stejně jako teď, jen přibude pár nových budov a ubude těch starých.

Zlín je město perspektivní a rychle se rozvíjí, co by jeho rozvoj podle Vás mohlo ještě podpořit?

Ještě intenzivnější podpora kultury, sportu a vzdělání. Vytvoření lepších podmínek pro mladé rodiny, aby zde měly více pracovních příležitostí a dostupné bydlení. Já osobně si ještě nejsem jistý, vrátím-li se po studiích do Zlína a má to tak spousta mých známých na vysokých školách.

Co byste rozhodně ukázal/a někomu, kdo přijede do Zlína úplně poprvé a vůbec to tady nezná?

Samozřejmě dominanty Zlína, jako je „Jednadvacítka“, Kongresové centrum, budovy UTB, náměstí Míru s posezením u kašny, kostel svatých Filipa a Jakuba a mnohé další.

Téměř vždy, když za mnou přijedou mí přátelé z jiných koutů světa, je pozvu na točeného Bernarda do Sklepa 33. Je to milé zákoutí v centru města, kde se setkávají především studenti.